

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/837/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214202626
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3214202626.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa C. U. N., a.s., so sídlom K. XX, D., IČO 35 937 874 proti odporcovi S. Z., bytom X. O. XXX/XX, D. nad D. o zaplatenie 113,15 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 5C/53/2014-28 zo dňa 18. septembra 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 123,15 eur od 11.07.2013 do 25.06.2013 a zo sumy 113,15 eur od 26.06.2013 do 10.07.2013 zastavil, vo zvyšku návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 113,15 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 123,15 eur od 11.07.2013 do 25.06.2013, zo sumy 113,15 eur od 26.06.2013 do zaplatenia, s odôvodnením, že odporca bol jeho poistencom a od 26.01.2007 do 17.03.2013 mu zaniklo povinné zdravotné poistenie v SR ako osobe, ktorá má trvalý pobyt v SR, ale je zamestnaná u zamestnávateľa, ktorý nemá sídlo na území SR, a je zdravotne poistená na území štátu, v ktorom má jej zamestnávateľ sídlo. Navrhovateľ v uvedenom období hradil za odporcu vecné dávky zdravotného poistenia (zdravotná starostlivosť a kapitáčné platby) v celkovej sume 123,15 eur, hoci už na ne nemal nárok, pretože odporca si zákonnú oznamovaciu povinnosť voči navrhovateľovi splnil oneskorene až dňa 19.03.2013. Odporca dňa 25.06.2013 uhradil 10,- eur. Sumu 113,15 eur odporca neuhradil ani napriek ďalším výzvam navrhovateľa. Navrhovateľ zobral na pojednávaní návrh späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 123,15 eur od 11.07.2013 do 25.06.2013 a zo sumy 113,15 eur od 26.06.2013 do 10.07.2013. V zostávajúcej časti návrhu navrhovateľa súd prvého stupňa posúdil výsledky vykonaného dokazovania podľa § 3 ods. 2, § 5 ods. 2, § 9 ods. 1, § 22 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. f), § 23 ods. 1 písm. c), § 25 ods. 2 písm. a) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení v znení účinnom v čase do 31.03.2013 a podľa § 451 ods. 1 a 2, § 454 Občianskeho zákonníka a uviedol, že odporca bol poistencom verejného zdravotného poistenia navrhovateľa a navrhovateľ bol povinný zabezpečiť poistencovi zdravotnú starostlivosť, ako aj služby a úhrady súvisiace s jej poskytovaním. Taktiež sa preukázalo, že odporcovi verejné zdravotné poistenie zaniklo. Odporca si však nesplnil oznamovaciu povinnosť v zákonom stanovenej lehote a to tým, že oneskorene dňa 19.03.2013 oznámil navrhovateľovi skutočnosť, že bol v období od 26.01.2007 do 17.03.2013 zamestnaný u zamestnávateľa, ktorý nemá sídlo na území SR, a je zdravotne poistený na území štátu, v ktorom má jeho zamestnávateľ sídlo. V uvedenom období navrhovateľ hradil zdravotnú starostlivosť, ktorá mala byť poskytovaná odporcovi, aj keď odporca na toto zo strany navrhovateľa nemal nárok. Odporca však poprel, že mu v uvedenom období bola na Slovensku poskytnutá zdravotná starostlivosť. Podľa navrhovateľa výkonmi zdravotnej starostlivosti poskytnutých odporcovi a uhradených navrhovateľom v uvedenom období mali byť kapitácie, teda mesačné paušálne platby, ktoré dostával všeobecný lekár odporcu, ktorý zdravotnej

poisťovni vykázal dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti uzatvorenú s poisťencom poisťovne (t.j. odporcom). Navrhovateľ však v konaní nepreukázal uzatvorenie dohody odporcu s konkrétnym lekárom o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, a preto jeho tvrdenia o poskytovaní zdravotnej starostlivosti konkrétnym lekárom odporcovi v uvedenom období zostali nepreukázané, pričom boli sporné, keď odporca namietal, že zdravotná starostlivosť mu na území Slovenskej republiky v uvedenom období poskytovaná nebola. Keďže navrhovateľ uvedené nepreukázal, súd návrh zamietol, keďže navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal poskytovanie zdravotnej starostlivosti konkrétnym lekárom odporcovi v konkrétnom období. Dostatočným dôkazom o tom nie je výpis z účtu poisťenca (odporcu), keď tento je len listinou vyhotovenou navrhovateľom, nepreukazujúcou uzatvorenie dohody poisťenca s konkrétnym lekárom. Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a aj keď bol odporca v konaní úspešný a v časti bol návrh vzatý späť zavinením navrhovateľa, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku do výroku o zamietnutí zvyšnej časti návrhu navrhovateľa podal včas odvolanie navrhovateľ s odôvodnením, že sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa neho odporca v konaní nenamietal dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ktorú mal uzatvorenú s MUDr. E. N. a to preto, že mal vedomosť o opakovane uzatvorenej dohode s touto lekárkou. V žalovanom období bola platná dohoda z roku 1999, pričom navrhovateľ nemal možnosť predložiť súdu kópiu tejto dohody, nakoľko táto je súčasťou zdravotníckej dokumentácie odporcu a kópie takýchto dohôd navrhovateľ nearchivuje. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že existenciu dohody preukázal nepriamo rozpisom kapitácií, keďže tieto sa v zmysle zákona hradia len na základe platnej dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Ak mal súd prvého stupňa pochybnosti o existencii tejto dohody, mal rozhodnúť o doplnení dokazovania a požiadať subjekt, v ktorého držbe bola predmetná dohoda, o jej predloženie. S podaným odvolaním navrhovateľ súdu doložil dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti zo dňa 1.4.1999 spolu so sprievodným listom MUDr. E. N..

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. na nariadenom pojednávaní a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Z obsahu spisu v prejednávanej právnej veci vyplýva, že navrhovateľ si proti odporcovi uplatnil právo na zaplatenie sumy 113,15 eur s príslušenstvom, s odôvodnením, že odporca bol jeho poisťencom ale v období od 26.01.2007 do 17.03.2013 mu zaniklo povinné zdravotné poistenie v SR ako osobe, ktorá má trvalý pobyt v SR, ale je zamestnaná u zamestnávateľa, ktorý nemá sídlo na území SR, a je zdravotne poistená na území štátu, v ktorom má jej zamestnávateľ sídlo. Odporca túto skutočnosť oznámil navrhovateľovi oneskorene až dňa 19.03.2013, teda porušil svoju zákonnú oznamovaciu povinnosť. Navrhovateľ v uvedenom období hradil za odporcu vecné dávky zdravotného poistenia (zdravotná starostlivosť a kapitačné platby) v celkovej sume 123,15 eur, hoci už na ne odporca nemal nárok. Súd prvého stupňa prejednal vec na pojednávaní dňa 18.09.2014, kde pred vykonaním dokazovania oboznámením obsahu navrhovateľom predložených listín podľa § 118 ods. 2 O.s.p. uviedol, že za právne významné skutkové tvrdenia, ktoré zostali sporné považuje poskytovania zdravotnej starostlivosti odporcovi a jej úhradu navrhovateľom. Následne po vykonaní dokazovania oboznámením obsahu priebehu poistenia odporcu u navrhovateľa, výpisu z účtu poisťenca za obdobie od 01.01.2007 do 01.02.2013 vrátane, výzvy na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zo dňa 17.06.2013, pokusu o zmier zo dňa 02.08.2013, poslednej výzvy pred podaním žaloby zo dňa 16.01.2014 a výpisu zo saldokonta odporcu, po poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a záverečnom návrhu navrhovateľa vyhlásil súd prvého stupňa napadnutý rozsudok. Tento je podľa jeho odôvodnenia založený na závere súdu prvého stupňa, že navrhovateľ v priebehu konania nepreukázal, že odporca mal v rozhodnom období uzatvorenú dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti s konkrétnym lekárom a preto jeho tvrdenia o poskytovaní zdravotnej starostlivosti konkrétnym lekárom odporcovi v uvedenom období zostali nepreukázané, pričom boli sporné, keď odporca namietal, že zdravotná starostlivosť mu na území Slovenskej republiky v uvedenom období poskytovaná nebola.

Podľa § 100 ods. 1 O.s.p. len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Pritom sa usiluje predovšetkým o to, aby sa spor vyriešil zmierne a aby konanie pôsobilo výchovne. Počas konania môže súd účastníkom uviesť, ako sa na základe doteraz tvrdených a preukazovaných skutočností javí právne posúdenie veci.

V zmysle § 118 ods. 2 O.s.p. po prednese alebo doplnia návrhov účastníkov konania a oznámení výsledkov prípravy pojednávania predsedom senátu alebo samosudcom, predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že odporca bol poistencom navrhovateľa od 01.01.1995 a až dňa 19.03.2013 navrhovateľovi oznámil, že v období od 26.01.2007 do 17.03.2013 bol zamestnaný u zamestnávateľa, ktorý nemá sídlo na území SR a bol zdravotne poistený na území štátu, v ktorom mal jeho zamestnávateľ sídlo. Z výpisu z účtu poistenca za obdobie od 26.01.2007 do 17.03.2013, z ktorého súd prvého stupňa podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyvodil žiadne rozhodujúce skutočnosti, vyplýva, že v uvedenom rozhodnom období, kedy navrhovateľ viedol odporcu ako svojho poistenca, hoci ním už nebol, navrhovateľ uhradil MUDr. E. N. kapitačný paušál, ktorý v úhrne za uvedené obdobie dosiahol sumu 123,15 eur.

Súd prvého stupňa počas konania nevyjadril pochybnosti o oprávnenosti nároku navrhovateľa v tom zmysle, že by považoval za sporné, či mal odporca s MUDr. E. N. uzatvorenú dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, na základe ktorej potom navrhovateľ platil menovanej kapitačné paušály v rozhodnom období. Za právne významné skutkové tvrdenia, ktoré zostali sporné vyhlásil podľa § 118 ods. 2 O.s.p. len samotné poskytovania zdravotnej starostlivosti odporcovi a jej úhradu navrhovateľom, keďže toto rozporoval odporca v podanom odpore. Uvedená skutočnosť, ktorú súd prvého stupňa považoval za spornú, teda, že odporcovi bola v rozhodnom období poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorú navrhovateľ uhradil, však z navrhovateľom predložených listín /viď. vyššie/ vyplývala a teda v skutočnosti sporná nebola. To, že odporca sám v podanom odpore uviedol, že mu v rozhodnom období nebola na Slovensku poskytnutá žiadna zdravotná starostlivosť je zjavne spôsobené tým, že rovnako ako iní zdravotne poistení, považuje za poskytovania zdravotnej starostlivosti len samotné ošetrenie, či vyšetrenie u lekára, alebo tomu podobné úkony, pri ktorých navštívi ambulanciu svojho lekára. Takáto zdravotná starostlivosť odporcovi skutočne v rozhodnom období poskytnutá nebola. Zdravotnou starostlivosťou je však aj platenie tzv. kapitačných paušálov lekárom. Ide o mesačné paušálne platby, ktoré dostávajú všeobecní lekári (pre dospelých, resp. pre deti a dorast) za každého registrovaného poistenca, pričom výška tejto kapitačnej platby zohľadňuje vek pacientov a je rôzna v závislosti od poisťovne a niekedy aj kvality lekárom poskytovanej starostlivosti. Skutočnosť, že v rozhodnom období bola odporcovi poskytnutá zdravotná starostlivosť hradená navrhovateľom, konkrétne platená kapitačné paušály všeobecnému lekárovi pre dospelých, bola teda podľa odvolacieho súdu nesporná. Spornou sa mohla súdu prvého stupňa javiť len skutočnosť, či lekár, ktorému navrhovateľ takto hradil kapitačné paušály za odporcu mal uzatvorenú s odporcom dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Ak by tomu tak nebolo, nejednalo by sa v prípade kapitačných platieb od navrhovateľa o zdravotnú starostlivosť poskytovanú odporcovi a návrh navrhovateľa by tak bol nedôvodný. O spornosti tejto pre rozhodnutie významnej skutkovej okolnosti však súd prvého stupňa navrhovateľa neupovedomil, resp. túto skutočnosť ani odporca v konaní nijako nerozporoval. Navrhovateľ sa tak mohol odôvodnene domnievať, že jeho žalobné tvrdenia spolu s listinnými dôkazmi, ktoré súdu predložil sú postačujúce pre vyhovie jeho žalobnému návrhu.

Z hľadiska ustanovenia § 120 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ v danej veci bremeno tvrdených skutočností a k nim predložených listinných dokladov (dôkazné bremeno) uniesol, preto mohol legitímne očakávať (predvídať), že súd prvého stupňa vyhovie jeho návrhu. Tento predpoklad súd prvého stupňa svojím rozhodnutím nenaplnil, pretože rozhodol v protiklade s uvedeným očakávaním. Pochybil, ak návrh zamietol bez toho, aby navrhovateľovi poskytol procesnú možnosť predložiť iné (nové, resp. ďalšie), z pohľadu súdu relevantné dôkazy, ktorými by mohol dôvodnosť návrhu preukázať, čím

navrhovateľa vylúčil z uplatnenia procesných práv, ktoré mu vyplývajú z Občianskeho súdneho poriadku. Opodstatnený by bol postup súdu prvého stupňa vtedy, ak pred rozhodnutím vo veci samej by zaujal stanovisko podľa § 118 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľovi by oznámil, že za spornú rozhodujúcu skutočnosť považuje to, či mal lekár, ktorému navrhovateľ hradil kapitačné paušály, uzatvorenú s odporcom dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, teda, či sa skutočne v prípade zaplatených kapitačných paušálov od navrhovateľa jednalo o zdravotnú starostlivosť poskytovanú odporcovi. Súd prvého stupňa potom mohol navrhovateľa aj usmerniť z hľadiska rozsahu ďalšieho potrebného dokazovania a uviesť, ako sa v konaní na základe doposiaľ tvrdených a preukazovaných skutočností javí právne posúdenie danej veci (§ 100 ods. 1 O.s.p.).

Na základe opísaného procesného postupu súdu prvého stupňa pri prejednaní a rozhodnutí predmetnej právnej veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa svojim postupom odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Odvolací súd preto podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti a vec mu vrátil podľa § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania /§ 224 ods. 3 O.s.p./.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .